

РЕШЕНИЕ

№ 3364

гр. София, 18.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 24.03.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **10092** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – чл. 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, във вр. с чл. 13, ал. 9 от Закона за енергетиката /ЗЕ/.

Образувано е по жалба на [фирма], Е., със седалище и адрес на управление: 4000 П., [улица], срещу Решение № Ж-600/17.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/, с което на основание чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от ЗЕ са дадени на [фирма] задължителни указания в 14-дневен срок след получаване на решението да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма], за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в имот в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я., за която присъединяването е отказано със Становище № 4415602/07.05.2020 г. от [фирма];

В жалбата се сочи, че оспореното решение е незаконосъобразно поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и несъответствие с целите на закона. Излага съображения, че решението е немотивирано. Според дружеството – жалбоподател Комисията е сгрешила, като е приела, че задължението на дружеството да присъединява обекти за производство на електрическа енергия е безусловно. Излага доводи, че мрежовият оператор отговаря за надлежното функциониране на мрежата, като определя условията за

присъединяване на нови обекти, съгласно техническите параметри на електроразпределителната мрежа, за да не се допуска влошаване.

В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител юрк. Д. излага съображения за основателност на жалбата. Моли съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното решение. Претендира разноски по делото.

Ответникът – Комисия за енергийно и водно регулиране, чрез юрк. К., оспорва жалбата и моли съда за потвърждаване на процесното решение, издадено от административния орган. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – [фирма], с адрес: [населено място], [улица], редовно призована, не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взима становище по жалбата.

Административен съд София град, III отделение, 60 - ти състав, след като обсъди доводите на страните и въз основа на представените по делото доказателства и вътрешно убеждение, приема за установено от фактическа страна следното:

Дружество [фирма], с адрес: [населено място], [улица], чрез г-н Ж. И., управител е подало до [фирма], ЕИК 1 15552190, със седалище и адрес на управление: 4000 П., [улица] Заявление за проучване на условията и начина за присъединяване на „Ф. до 30 kWp“ в УПИ II - 147, кв. 16, е. Генерал Т., общ. Т., обл. Я., с вх. № 4415602/22.04.2020 г.

След направено проучване и изчисления, [фирма] е издало Становище № 4415602/07.05.2020 г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я., с което е отказало присъединяване на Ф. до 30 kW, собственост на [фирма]. В становището "Е. ЮГ" е посочило, че въз основа на направени проучвания и изчисления е отказало присъединяване на Ф. до 30 kW, собственост на [фирма], поради изчерпан капацитет на въздушния електропровод, като твърди, че в следващите две години не се очаква промяна на ситуацията и процедурата е възможно да стартира отново след две години

или да бъде довършена по реда на Наредба № 6, ако произведената енергия се ползва за собствено потребление.

Административното производство първоначално е започнало по жалба с вх. № Е-13-262-100/08.07.2020 г., подадена от [фирма] срещу [фирма], депозирана в КЕВР. Жалбата по съществото е относно оплакване от страна на дружеството срещу Становище № 4415602/07.05.2020 г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на [фирма], с което е прекратена процедурата по присъединяване на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я.. Към жалбата са представени цитираните в нея приложения.

Жалбата е подадена на 29.06.2020 г. чрез [фирма]. На основание чл. 143 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката (Наредба № 3) същата е препратена от [фирма] с изх. № 5111/06.07.2020 г. до Комисията, заедно със становището на електроразпределителното дружество по повдигнатите в нея въпроси./л.87/

В жалбата се възразява срещу Становище № 4415602/07.05.2020 г. за условията и начина на присъединяване към електроразпределителната мрежа на ЕР Юг, с което е прекратена процедурата по присъединяване на „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я..

В нея се твърди, че в издаденото становище, вместо да се посочат условията за присъединяване на обекта, процедурата е прекратена от [фирма] с мотив за изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „Ч.“ от п/ст. „Т.“.

От съдържанието на становището на електроразпределителното дружество по подадената жалба става ясно, че г-н И. е подал с вх. № 4415602/22.04.2020 г. Заявление за проучване на условията и начина за присъединяване на „Ф. до 30 kWp“, при условията на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ). Заявеният срок за въвеждане на Ф. в експлоатация е 30.12.2020 г.

[фирма] твърди, че е направило проучване и изчисления. Процедурата е отказана със Становище № 4415602/07.05.2020 г. поради изчерпан капацитет на въздушен електропровод 20 kV „Ч.“ от п/ст. „Т.“, от който се захранва районът на е. Генерал Т..

[фирма] е посочило, че в следващите две години не се очаква промяна на ситуацията. Дружеството е предложило възможност за осъществяване на инвестиционното намерение само, ако Ф. ще се ползва за собствени нужди и ако жалбоподателят декларира, че Ф. няма да подава енергия към разпределителната мрежа. С този запис ЕР Юг твърди, че не е отказало присъединяване, а на „клиента е предложен вариант за продължение на процедурата по присъединяване“.

Към писмото на [фирма] до КЕВР са приложени копия от следните документи: 1. Жалба до КЕВР чрез [фирма]; 2. Становище № 4415602/07.05.2020 г.; 3. Заявление за проучване № 4415602/22.04.2020 г.; 4. Нотариален акт № 121, том I, рег. № 1136, дело № 101/06.03.2020 г.; 5. Скица № 253/11.03.2020 г.; 6.

Пълномощно от 06.11.2019 г.

От доказателствата по делото се установява, че обектът е „Фотоволтаична електроцентрала (Ф.) 30 kWp“ в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я. Ф. е заявена при условията на чл. 24, т. 1 от Закона за енергията от възобновяеми източници (ЗЕВИ).

На 17.09.2020 г. е проведено закрито заседание на ДКЕВР, на което е взето процесното Решение № Ж-600/17.09.2020 г. Със същото в т. 1 са дадени задължителни указания на [фирма] в 14-дневен срок след получаване на решението [фирма] да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Наредба № 6, Глава пета, Раздел II, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма], за присъединяване на „Ф. 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ в имот в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я., за която присъединяването е отказано със Становище № 4415602/07.05.2020 г. от [фирма]. Д. са указания в т.2 от решението в 7-дневен срок след приключване на дейностите по т. 1 [фирма] да предостави на Комисията доказателства за изпълнението им.

Решението е съобщено на [фирма] на 24.09.2020 г., видно от приложеното на л. 73 известие за доставяне, а жалбата срещу него пред АССГ е изпратена чрез КЕВР на 30.09.2020г.

В хода на съдебното производство е допусната и прието Съдебно-техническа експертиза.

ВЛ инж. С. Х. дава следните отговори:

На постевения въпрос- 1 .Нарушават ли се изискванията за качество на електрическата енергия, доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (В.) 20 kV, с диспечерско наименование „ Ч.“, ВЛ излага:

Електрозахранването на [населено място], общ. Т., обл. Я., в което попада имота на клиента с инвестиционни намерения за изграждане на Ф. 30kW, се осъществява от ВЛ 20kV „Ч.“ от п/ст 110/20kV „Т.“.

Общата присъединената генераторна мощност от ВЕИ към ВЛ 20kV „Ч.“ е 3079,2kW. Разглеждането е без въпросната Ф. по настоящото производство.

В настоящия момент /без присъединяване на нова Ф./ не се нарушават изискванията за качество на електрическата енергия (допустимо отклонение на напрежението по БДС), доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез въздушна електропроводна линия (В.) 20 kV, с диспечерско наименование „Ч.“.

На постевения въпрос - 2.В случай, че бъдат изградена Ф., така както е предписала КЕВР, ще се повиши ли опасността за нарушаване на изискванията за качество на електрическата енергия, доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез В. 20

kV, с диспечерско наименование „ Ч. “? ВЛ отговаря:

Да! Ще се повиши ли опасността за нарушаване на изискванията за качество на електрическата енергия доставена в обекти на съществуващите клиенти чрез В. 20 kV, с диспечерско наименование „Ч.“.

При проучване и извършване на обстойни анализи се установи, че новата/те генераторна/ни мощност/и предизвиква/т недопустими обратни въздействия върху мрежата, а именно - повишаване на напрежението над допустимите граници посочени в стандарт БДС EN 50160 - “Характеристики на напрежението на електричеството, доставяно от разпределителните системи”, който е част от „Показатели за качество на електроснабдяването“, документ издаден от Комисията за енергийно и водно регулиране (КЕВР).

Оразмеряването и изчисляването на режимите на работа на електроразпределителната мрежа се извършва при двата възможни гранични режима на мрежата:

- нулева консумация и максимална (пълна) генерация;
- максимална (пълна) консумация и нулева генерация.

Електроразпределителната мрежа следва да покрива и двата крайни режима без при това доставяната по нея електрическа енергия да излиза извън допустимите по стандарт стойности. При доставка на некачествена енергия, операторът на електроразпределителната мрежа търпи санкции както по договорите си за мрежови услуги с крайните клиенти и производители, така и по Закона за енергетиката и действащите нормативни документи.

В случай , че има отклонение от БДС EN 50160, това ще доведе до нарушаване на сигурността на снабдяване с ел. енергия на настоящите клиенти и до повишаване на опасността от възникване на вреди на тези клиенти изразяващи се в изгорели електроуреди или други подобни.

Присъединяването на всеки генератор към мрежата предизвиква повишаване на напрежението в точката на присъединяване. При оразмеряване на присъединяването на електроцентрала е необходимо да бъдат спазени всички параметри на качеството на напрежение според БДС EN 50160, където отклонението от номиналното напрежение трябва да бъде $\pm 10\%$ от номиналното (за всеки период от една седмица, 95% от средната ефективна стойност на напрежението за 10 мин.).

За да може всеки клиент (включително и най-отдалечения от подстанцията) на разпределителната мрежа да получи напрежение отговарящо на БДС EN 50160, в подстанциите на шина 20kV се поддържа от автоматичното регулиране на напрежението (А.) по-висока стойност от номиналната. Това повишено напрежение отговаря на 3%, или от разрешеното отклонение остават 7%. Д. на регулиране на напрежението в подстанциите на ниво СрН е $\pm 400V$ или 2% (в този диапазон на чувствителност автоматичното регулиране на напрежението (А.) не се задейства и стъпалният регулатор не прави превключване. Така от разрешеното отклонение от

10%, за разпределителната мрежа остават 5%.

ВЛ излага, че КЕВР не е определила правила за присъединяване на електрически централи, касаещи разпределяне на капацитета в електроразпределителната мрежа, поради което жалбоподателя е разработил вътрешни технически и организационни такива. Дава заключение, че изчисления, показват, че присъединяването на новата ФЕИ, ще влоши качеството на напрежение.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

По допустимостта:

Решение № Ж600/17.09.2020 г. е връчено на жалбоподателя на 24.09.2021 г./л.73/ Жалбата, с която се оспорва решението е подадена с входящ номер на КЕВР от 30.09.2020 г., в рамките на срока за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК. [фирма] е активно легитимирано да обжалва лице, адресат на оспорения индивидуален административен акт и по този начин са накърнени интересите му.

С оглед на изложеното съдът приема, че жалбата е процесуално допустима и следва да бъде разгледана по същество относно нейната основателност.

По същество на спора:

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административнопроизводствените правила и материално-правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Настоящият съдебен състав, като съобрази фактите по делото и като съобрази приложимите нормативни разпоредби намира, че КЕВР при провеждане на административното производство и при постановяване на индивидуалния административен акт не е допуснала съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

Решение № Ж600/17.09.2020 г. е издадено от компетентния за това независим специализиран държавен орган - КЕВР, в рамките на правомощията му, регламентирани в чл. 22, ал. 1, т. 2 и ал. 7 от ЗЕ, чл. 142, ал. 1, т. 2 и чл. 147 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката. Решението е валидно, обективизирано в предвидената в закона писмена форма и съдържа подробни мотиви, като са посочени фактическите и правни основания за издаването му. В обстоятелствената част на решението са изложени достатъчно съображения в тази

посока, позволяващи да се направи както извод за конкретните мотиви, от които органът се е ръководил при вземането на решението, така и да се извърши преценка за законосъобразност на акта.

Спазена е нормата на чл. 35 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), като Комисията е събрала в хода на административното производство всички необходими доказателства за правилното и мотивирано произнасяне по жалбата. Същата е разгледана, като по нея е изготвен доклад и проект на решение. Комисията е провела закрито заседание, на което е приела Решение № Ж-600 от 17.09.2020 г. взето с пет гласа „за“, от които три на членове на Комисията със стаж в енергетиката.

Правната регламентация на произнасянето от КЕВР по жалби се съдържа в нормите на чл. 22 и чл. 76 ЗЕ, чл. 142 и сл. от Наредба № 3 /21.03.2013 г. за лицензиране на дейностите в енергетиката и Устройственият правилник на КЕВР, като видно от нормата на чл. 147 от Наредбата Комисията следва да се произнесе по постъпила жалба с изричен акт. В изпълнение на правомощията си съгласно посочените разпоредби от приложимата в случая Наредба, КЕВР може да постанови решение, с което да прекрати преписката, когато не установи нарушение на условията по лицензията или съответно да даде задължителни указания и да определи подходящ срок за изпълнението им, ако жалбата е основателна. При всички положения, обаче, видно от съдържанието на цитираните разпоредби произнасянето от страна на КЕВР следва да е с изричен акт, какъвто е настоящия случай. Възможност за мълчалив отказ не е предвидена. В този смисъл е и съдебната практика на ВАС /Решение № 15145 от 18.11.2013 г. на ВАС по адм. д. № 11689/2012 г., IV о./ Комисията с решението си дава задължителни указания по тълкуването и прилагането на закона.

Относно материалната законосъобразност на акта:

В настоящия случай съдът не споделя доводите на жалбоподателя, че са изпълнени изискванията на закона относно съдържанието на становището.

Осигуряването на достъп до електропреносната и електроразпределителната мрежа е задължение на енергийните предприятия, лицензирани за осъществяване на съответната дейност, което те са длъжни да изпълнят по отношение на всеки производител и обект за производство, които отговарят на предвидените в закона условия, т.е. изискванията към обектите и производителите на електрическа енергия за присъединяване към мрежите са нормативно установени и лицензиантите не могат да поставят други, допълнителни изисквания или да извършват друга преценка извън тази относно спазването на нормативните изисквания. Присъединяването на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници към разпределителната мрежа с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, е

регламентирано в чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. Съгласно чл. 24, ал. 1, т. 1 от ЗЕВИ „разпоредбата начл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии. Видно от цитираната разпоредба и приложените по преписката писмени доказателства следва безспорен извод, че фактическият състав на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е спазен и обект Ф., с мощност 30kW, в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я., отговаря на изискванията на закона. В чл. 26 от същия закон е предвидено, че в случаите по чл. 24 се подават искания за проучване на условията и начина на присъединяване пред съответния оператор на електрическа мрежа при условията и по реда на наредбата по чл. 116, ал. 7 от Закона за енергетиката. За обектите по чл. 24, т. 1 условията за присъединяване се определят в становище, което се издава в срок до 30 дни от постъпване на искането (ал. 3), а договор за присъединяване се сключва при условията, определени в становището по, ал. 3, и при издадено разрешение за строеж.

Подробната регламентация на реда за присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници по реда на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ се съдържа в Глава пета, Раздел II от НАРЕДБА № 6 от 24.02.2014 г. за присъединяване на производители и клиенти на електрическа енергия към преносната или към разпределителните електрически мрежи (Наредба № 6, Наредбата). Съгласно чл. 87 от Наредбата лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост върху имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

Съгласно чл. 88, ал. 3 операторът на разпределителната мрежа може да поиска допълнителна информация за характеристиките на присъединявания обект, като лицето, поискало проучването, е длъжно да я предостави в 14-дневен срок. В противен случай, както и ако не отстрани непълнотите и несъответствията в предвидения срок, процедурата по присъединяване на обекта се прекратява (ал. 7).

Операторът на разпределителната мрежа може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на

централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне (чл. 90, ал. 1 от Наредбата). Съгласно чл. 91 от Наредбата в приложимата редакция операторът на разпределителната мрежа извършва проучване, определя условията, изготвя и предоставя писмено становище за присъединяване на лицето, подало искане за присъединяване, в срок до 30 дни от датата на постъпване на искането. Лицето, получило становището, може да обжалва предложените условия за присъединяване пред КЕВР при условията и по реда на чл. 22 ЗЕ.

Съгласно чл.27 ал.1 ЗЕВИ разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа до границата на собственост на електрическите съоръжения са за сметка на производителя. Подобно задължение се открива и в чл.116 ал.3 ЗЕ и в чл.31 ал.3 от Наредба № 6.Чл.29 ал.1 от Наредба № 6 определя и къде се намира границата на собственост при разпределителна система на ниво ниско напрежение. Я. е и разпоредбата на чл.72 ал.4 от Наредба № 6, че разширението и реконструкцията на преносната и разпределителната мрежа, свързани с присъединяването на електрическа централа, се извършват от мрежовия оператор и са негова собственост.

[фирма] само определя и изготвя становището, след което изготвя проект на договора, който предоставя на присъединяваната страна, при техническите изисквания, съдържащи се в издаденото становище.

Видно от съдържанието на становището, [фирма] е посочило, че въз основа на направени проучвания и изчисления отказва присъединяване на Ф. до 30 kW, собственост на [фирма], поради изчерпан капацитет на въздушния електропровод, като твърди, че в следващите две години не се очаква промяна на ситуацията. Е. дружество посочва също, че в случай, че [фирма] измени искането си и инвестиционното си намерение като вместо да отдава в мрежата произведената енергия реши да използва същата за собствени нужди, то тогава би преразгледала позицията си.

[фирма] при отказ да определи условията за присъединяване, се е позовало на чл. 90, ал. 1 от Наредба № 6, който дава възможност мотивирано да забави присъединяването: „Може мотивирано да откаже да присъедини обекта към съответната мрежа в заявения срок за въвеждане на централата в експлоатация и да предложи нов срок за договаряне“.

Когато [фирма] не успява по уважителни причини да изпълни своите законови и лицензионни задължения за присъединяване на обект към своята разпределителна мрежа, същото „предлага нов срок за договаряне“. Този срок се предлага и трябва да е аргументиран убедително пред заявителя. В случая дружеството жалбоподател се е позовало неправилно и е отказало да определи условията за присъединяване на заявената Ф. при условията на чл.

24, т. 1 от ЗЕВИ.

Съгласно чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ „разпоредбата начл. 23 не се прилага за енергийни обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници: с обща инсталирана мощност до 30 kW включително, които се предвижда да бъдат изградени върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии Видно от цитираната разпоредба и приложенияте по преписката писмени доказателства следва безспорен извод, че фактическият състав на чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е спазен и обект Ф., с мощност 30kW, в УПИ II - 147, кв. 16, [населено място], общ. Т., обл. Я., отговаря на изискванията на закона.

Съдът споделя доводите изложени от страна на ответника. Процедурата за присъединяване на обекти, какъвто е настоящия по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ е подробно разписана в разпоредбите на чл. 87 и следващите от Наредба № 6. Съгласно чл. 87 от Наредба № 6 лицето, което предвижда да изгражда обект за производство на електрическа енергия, отговарящ на условията на чл. 24, т. 1 ЗЕВИ, подава към оператора на съответната разпределителна мрежа писмено искане за проучване на условията и начина на присъединяване на обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници. То следва да е титуляр на право на собственост, друго вещно право или наемател на имот, в който се предвижда да бъдат изградени обекти за производство на електрическа енергия от възобновяеми източници върху покривни и фасадни конструкции на присъединени към електроразпределителната мрежа сгради и върху недвижими имоти към тях в урбанизирани територии, както и да е заплатило цена за проучване на условията и реда на присъединяване по ценоразписа на услугите на съответния мрежови оператор.

Съдът споделя доводите изложени от страна на административният орган, че операторът на електроразпределителната мрежа не е изпълнил задълженията си, които самият той цитира в жалбата си до съда. ЕР ЮГ в своето Становище № 4415602 от 07.05.2020 г. не посочва технически условия, на които [фирма] не отговаря. Е. дружество единствено цитира заложен в БДС EN 50160 параметри на качеството на напрежение за присъединените към мрежата клиенти и позволеното отклонение от номиналното напрежение. Нещо повече, видно от становището на ЕР Юг е вх. № Е-13-262-100 от 08.07.2020 г., дружеството е направило изчисления за свободен капацитет на извод 20 kV „Ч.“ в режим на производство нулева консумация и пълна генерация, съответно пълна консумация при нулева генерация, като е констатирало, че при присъединяване на Ф. до 30 kW в [населено място], „присъединяване на въпросната Ф. без съществена реконструкция на хранящия въздушен електропровод би създадо недопустимо влошаване на качеството на електрическата енергия, която се доставя до потребителите в района

Същите данни са дословно и безусловно приети и от вещото лице в извършената съдебно-техническа експертиза (СТЕ). В конкретния случай СТЕ е неотнормируема към предмета на настоящия спор досежно законосъобразността на процесното решение. Съдът не кредитира заключението на ВЛ по СТЕ, тъй като експертизата е извършена на основата единствено на предоставени от [фирма] документи и изчисления, приложени по кориците на делото, като е преповторено безкритично становището на разпределителното дружество. Изчисленията на вещото лице във връзка с мрежата Средно напрежение (СрН) са ирелевантни за настоящия спор, тъй като процесният Ф. е с малка мощност и се присъединява към мрежа Ниско напрежение (НН). Цитираните режими на провеждане на изчисленията във връзка с напрежението на мрежата, са хипотетични и извършени в противоречие с Методиката за отчитане изпълнението на целевите показатели и контрол на показателите за качество на електрическата енергия и качество на обслужването на мрежовите оператори, обществените доставчици и крайни снабдителни, приета с протоколно Решение № 87 от 17.06.2010 г. на ДКЕВР (Методиката). Този извод се налага, защото съгласно т. 3.2.1.3.2 от Методиката методът на изпитване е при „нормален условия на работа“. Капацитетът на разпределителната мрежа и евентуални бъдещи смущения в мрежата не могат да обосноват законосъобразен отказ или в случая налагането на отлагателно условия за присъединяване на централа по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ поради изложените по-горе разпоредби и изричното определяне на присъединяването на Ф. до 30 kW като изключение от общото правило. За сравнение, за обектите по чл. 23 ЗЕВИ, които не се ползват от облекчената процедура за присъединяване, е предвидено връщане на подадените заявления, след изчерпване на одобрените електрически мощности за съответния район. Следва да се отбележи, че тъй като обектите по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ са с малка мощност, законодателят е преценил, че независимо от броя на заявленията за тях, такова връщане поради изчерпване на мощността не се прилага. Налага се извода, че макар облекчената процедура да не изключва съобразяване на целите на ЗЕВИ, свързани с техническата сигурност на електроразпределителната система, тя не дава право на електроразпределителното дружество да отказва присъединяване на Ф. по съображения за изчерпана мощност, при това без да полага каквито и да било усилия за повишаване на тази техническа сигурност съгласно чл. 27, ал. 2 и чл. 28 ЗЕВИ, чрез реализиране на необходими инвестиционни планове и реконструкции, така че да бъде гарантирано предвиденото в ЗЕВИ право за включване на обектите по чл. 24 на принципа на облекчените административни процедури.

Съгласно константната практика на Върховния административен съд (ВАС) по сходни казуси, евентуалното отклонение на напрежението във връзка с показателите за качество на електроснабдяването, не е предпоставка за отказ за присъединяване на обект на производител на енергия от възобновяеми източници. Освен това поставянето на допълнителни условия към бъдещия производител, както и въвеждането на допълнителен критерий относно качеството на мрежата, не е въведено в съответната процедура по Наредба

№ 6 във връзка с чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ. В този смисъл и: Решение № 6249 от 26.05.2021 г. по адм. дело № 8698 от 2020 г., Решение № 5233 от 23.04.2021 г. по адм. дело № 11264 от 2020 г.; Решение № 3382 от 15.03.2021 г. по адм. дело № 10789 от 2020 г., Решение № 7378 от 17.06.2021 г. по адм. дело № 3861 от 2021 г. и Решение № 9354 от 02.09.2021 г. по адм. дело № 2151 от 2021 г.

От горното се налага извода, че по този начин дружеството не е изпълнило задължението си да мотивира своя отказ, въпреки позоваването му на чл. 90, ал. 1 от Наредбата. ЕР ЮГ, с изложените аргументи в Становище № 4415602, както и в настоящата си жалба по същество, извършва незаконосъобразен отказ от изпълнение на своите законови и лицензионни задължения във връзка с експлоатацията на мрежата, нейното развитие, свързано с присъединяване на обекти, които произвеждат енергия от възобновяеми източници.

Неоснователни са твърденията на жалбоподателя, че КЕВР избирателно цитира разпоредби от лицензията на дружеството, ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6. Неоснователно е позоваването на разпоредбата на чл. 55 от Наредба № 6. Разпоредбата на чл. 55 от Наредба № 6 действително представлява основание за мотивиран отказ от присъединяване към електропреносната мрежа, но той се отнася за електрически централи извън тези, уредени по ЗЕВИ, видно от заглавието на Глава четвърта от Наредба № 6, в която е чл. 55.

В жалбата [фирма] цитира друг акт на КЕВР - Решение № Ж-34 от 23.02.2017 г. При сравнителен анализ на процесното решение с цитираното от жалбоподателя е видно, че казусите са различни. С Решение № Ж-34 от 23.02.2017 г., Комисията се е произнесла по жалба на производител на електрическа енергия срещу клаузи на вече сключен договор за присъединяване на обект - МВЕЦ.

Липсва и яснота и относно това как ще бъде изпълнено изискването на чл. 27 от ЗЕВИ относно разходите за изграждане на съоръжения за присъединяване на енергиен обект на производител към съответната мрежа. В процесното становище задълженията на жалбоподателя и заинтересованата страна в процеса не са ясно разграничени.

Като носител на лицензията за разпределение жалбоподателят има задължения по ЗЕ, ЗЕВИ и Наредба № 6, като съгл. чл.95, ал.1 от същата наредба [фирма] да изготви работните проекти за изграждане на съоръженията за присъединяване на обекта към разпределителната мрежа, а в ал. 3 на чл. 95 от Наредба № 6 е посочен и срокът за изграждане от оператора на присъединителните съоръжения.

Липсата на ясни задължения на страните в издаденото становище и несъответствието му на чл. 27 от ЗЕВИ и Наредба № 6 относно задълженията

за изграждане на съоръжения за присъединяване от границата на собственост на електрическите съоръжения до мястото на присъединяване, както и за развитие- реконструкция и модернизация на електрическите мрежи във връзка с присъединяването, които безусловно в закона са посочени, че са за сметка на собственика на съответната мрежа – [фирма] предпоставят законосъобразността на решението на КЕВР в насока на неяснотата на съдържанието на задълженията на страните в становището. Също така тя съществува и по отношение на цената на присъединяването. Съгл. чл. 29, ал. 9, вр. чл. 24 от ЗЕВИ, тя е индивидуална и включва разходите за изграждане на съоръженията за присъединяване. Съгласно чл. 27, ал. 2 от ЗЕВИ разходите са за собственика на мрежата, а съгл. чл. 27, ал. 1 от ЗЕВИ-за собственика на присъединявания обект.

Факт е, че КЕВР не е изпълнило задължението си за изработване на Методика в съответствие с чл. 29, ал. 9 от ЗЕВИ, поради което не е възможно определяне на цена за присъединяване, освен по правилото, че производителят следва да поеме разходите за собственото си присъединяване. Липсата на методика, не освобождава електроразпределителното дружество от задължението му да спази императивните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ.

Предвид изложеното правилно и обосновано КЕВР на основание чл. 6, т. 4 от ЗЕВИ и чл. 147, ал. 2 от Наредба № 3 от 21.03.2013 г. във връзка с чл. 22, ал. 1, ал. 5 и ал. 7 от Закона за енергетиката е взела решение, с което е дала задължително указание на [фирма] в 14- дневен срок да издаде становище с посочени условия за присъединяване съгласно Раздел II, Елава пета на Наредба № 6, отговарящо на нормативните изисквания на чл. 27 от ЗЕВИ на [фирма] за присъединяване на „Ф., 30 kWp“, предвидена за изграждане по чл. 24, т. 1 от ЗЕВИ.

Ето защо, съдът намира, че издаденото становище за присъединяване по чл. 24, т.1 от ЗЕВИ противоречи на закона, поради което КЕВР обосновано е приела, че жалбата на [фирма] за основателна и следва да бъде уважена, като бъдат издадени задължителни предписания за продължаване на процедурите за присъединяване.

По изложените съображения съдът приема за законосъобразно оспореното решение на регулаторния орган, с което предвид установеността на твърдяното от жалбоподателя пред КЕВР, нарушение, извършено от [фирма] са дадени задължителни законосъобразни указания за отстраняването му. Поради това жалбата, по която е образувано съдебното производство, като неоснователна, следва да бъде отхвърлена.

Волята на административния орган е обективизирана в предвидената от закона писмена форма, без да са допуснати нарушения на материалния закон или

нарушения на административнопроцесуалните норми.

С оглед изложеното, оспореното решение е законосъобразно, а подадената жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора на ответника следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, във връзка с чл. 78 ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ в размер на 100 лв.

На основание чл. 143, ал. 4 от АПК, заинтересованата страна също има право на разноски, но такива не са заявени, поради което съдът не дължи произнасяне.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 60 -ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма] срещу Решение № Ж-600/17.09.2020 г. на Комисията за енергийно и водно регулиране /КЕВР/.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], да заплати на Комисията за енергийно и водно регулиране сумата от 100 лв. /сто/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ:

